

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ವೇಳೆ ಊಟ ಮಾಡಿ ಮಲಗಿದ್ದೆ. ಇನ್ನೇನು ಅದೇ ಕೆಲಸ ತಾನೇ. ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡಿರು, ಗಂಡ, ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ದೂರ ದೂರಗಳಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಾವಿಬ್ಬರೇ ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರಾದಾಗ ಆಗಾಗ ಮಲಗಿ ಏಳುವುದೊಂದು ಅಭ್ಯಾಸವೋ ಚಟವೋ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಗಂಟೆ ಮೂರೂವರೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿತ್ತು. ಇನ್ನೇನು ಎದ್ದು ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುವ ಸಮಯ. ಬೆಲ್ ರಿಂಗಾಯ್ತು. ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು! ತುಂಬಾ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ 'ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೇ' ಎಂದು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯಜಮಾನರೂ ಎದ್ದು ಬಂದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಪರಸ್ಪರ ಕ್ಷೇಮ ಕುಶಲಗಳ ವಿವಿಮಯವಾದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾಫಿ ಜೊತೆಗೆ ಸಜ್ಜೆಗೆ, ಉಪ್ಪಿಟ್ಟುಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ ತಂದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ತಿಂದು ಲೋಕಾಭಿರಾಮವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತೆವು. ಅಂದ ಹಾಗೆ

ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ವರಸೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನವರ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಮಗ. ಅವರಿಗಿಂತ 6-7 ವರ್ಷ ಹಿರಿಯರು. ಅವರೂ ನಮ್ಮ ಹಾಗೇ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ದೂರದೂರಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಠ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪತ್ನಿ ಹಾಗೂ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಇಬ್ಬರೇ. ಬಹಳ ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬರ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಬಹಳ ತಿಳಿದವರು, ಜ್ಞಾನಿಗಳು. ಪೌರಾಣಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಯಾವುದೇ ಅನುಮಾನಗಳಿಗೆ ಧಟ್ಟಂತ ಉತ್ತರ ಇರ್ತಿತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ. ನಾನವರನ್ನು 'ಭಾವನವರೇ' ಎಂದು ಸಂಭೋದಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಹೀಗೇ ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಬಂದು ನಾನು 'ಭಾವನವರೇ ಪೌರಾಣಿಕವಾದ ಒಂದು ಸಂದೇಹ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಯಾರ್ಯಾರನ್ನೋ ಕೇಳಿದೆ. 2-3 ತರಹ ಉತ್ತರಗಳು ಬಂದುವು. ನಿಮ್ಮನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕೇಳೋಣ ಎನ್ನಿಸಿದೆ' ಎಂದೆ. ಅವರು 'ತಾಯೀ, ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳಮ್ಮಾ, ನಂಗೆ ತಿಳಿದಷ್ಟು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ ಊರಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ಹೇಳೋಣ ಹಾಗೂ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಗುರುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಹೇಳೋಣ' ಎಂದರು. ಅಂತಹ ನಿರ್ವಿ ಅವರು.

ನಾನು ನನ್ನ ಸಂದೇಹ ಹೇಳಿದೆ. 'ನಾನು ತಿಳಿದಂತೆ ಗಂಗೆ ಶಿವನ ಜಟಿಯಲ್ಲಿರುವವಳು, ಶಿವನಧಾರ್ವಾಂಗಿ. ಪರಮ ಪವಿತ್ರ. ನದಿಯಾಗಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ತೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಹೌದೇ' ಎಂದೆ. 'ಸಂದೇಹವೇನು? ನಿಜ' ಎಂದರು. ನಾನು 'ಹಾಗಾದರೆ ಅದೇ ಗಂಗೆ ಮಹಾಭಾರತದ ಶಂಕುವಿನ ಮಡದಿಯಾಗಿ 7 ಮಕ್ಕಳ ಜೀವಹರಣ ಮಾಡಿ, 8ನೆಯ ಭೀಷ್ಮರನ್ನು ಅವರಪ್ಪನ ಕೈಲಿಟ್ಟಳಲ್ಲಾ' ಎಂದೆ. ಅದಕ್ಕವರು 'ಅದೆಲ್ಲಾ ಭಾರೀ ಕಥೆಯಮ್ಮ, ಬ್ರಹ್ಮ ಕಮಂಡಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಗಂಗೆಯನ್ನು ಅದೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಗಂಧರ್ವ ಮೋಹಿಸಿದ್ದ. ಅವನ ಒಂದಂಶ ಶಿವ. ಇವಳು ಒಂದಂಶವೂ ಶಿವನ ಒಂದಂಶವೂ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶಂಕನು, ಗಂಗೆಯರಾದರು' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ಪುರಾಣಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೀಗೇ ಅಮ್ಮ, ಯಾರು ಹೇಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೋ ಆ ರೀತಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಆಧಾರ ವಿವರಣೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆಧಾರವೆಂದರೆ ಶ್ರುತಿ ಅಂದರೆ ವೇದ ಮತ್ತು ಉಪನಿಷತ್ತು ಮಾತ್ರ' ಎಂದರು. ನಂಗೂ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ನಂತರ, 'ಹಾಗೇ ಶ್ರೀರಾಮ ಸೀತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡ ರೀತಿಯೂ ಮನಸ್ಸು ಕೊರೆಯುತ್ತೆ ಭಾವನವರೇ' ಎಂದೆ. ಅದಕ್ಕವರು 'ನಾನೊಂದು ನವೀನ ರಾಮಾಯಣ ಹೇಳೋಣ ಕೇಳು' ಎಂದರು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಉತ್ತಾಹದಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತು ಕೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದೆವು.

'ಶ್ರೀರಾಮ ಜನಿಸಿದ್ದು, ಅಹಲ್ಯಾ ಶಾಪ ವಿಮೋಚನೆ, ಸೀತಾ ಸ್ವಯಂವರ, ಎಲ್ಲಾ ಆಗಿ 14 ವರ್ಷಗಳ ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದ ತಾನೇ'

'ಹೌದು'
'ಅಲ್ಲಿ ಸೀತಾಪರಣ, ರಾಮನ ವಿಲಾಪ, ಸುಗ್ರೀವ ಸಖ್ಯೆ, ಹನುಮಂತನ ಲಂಕಾದಹನವಾಗಿ ರಾಮ ರಾವಣ ಯುದ್ಧ ಇವೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಲ್ಲ?'

'ಗೊತ್ತು'
ಆ ರಾಮ ರಾವಣರ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಉಪಮಾನವಿಲ್ಲ. ರಾಮ ರಾವಣರ ಯುದ್ಧ, ರಾಮ ರಾವಣರ ಯುದ್ಧದಂತಿತ್ತೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಹೋಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಯುದ್ಧ ಮುಗಿದು ರಾವಣನ ವಧೆ ಆಯ್ತು. ಅಶೋಕವನದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೀತೆಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯಿತು.

ರಾಮ, ತನ್ನ ತಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಪರಿವಾರದವರೊಡನೆ ಕುಳಿತು 'ಸೀತೆಯನ್ನು ಕರೆ ತನ್ನಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ. 'ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಸಾಲಂಕೃತಳಾಗಿ ಬರಲಿ' ಎಂದ. ಆದರೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕರೆ ತನ್ನಿ ಎಂದೊಡನೆ ಒಬ್ಬ ಕಪಿವರ ವಾಯುವೇಗದಲ್ಲಿ ಅಶೋಕ ವನ ಕೈ ಓಡಿದ. ರಾಮನ ಎರಡನೇ ಮಾತು ಅವನ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯ ಜೊತೆ ವಿಭೀಷಣನ ಮಡದಿ ಇದ್ದಳು. ಅವಳು ಎಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದೆ ಸೀತೆ

